

Odpošilja

letnik 1, številka 1,
oktober 2004

Glasilo za krajevno obveščanje
in promoviranje ciljev društva

Naše

štrikane

strani

v roke dobrim ljudem
na vse strani

Izdano ob 135. Letnici obstoja pošte na Blokah
za prireditev z naslovom
»Pošlji mi smučke Kalce levo«

Predstavitev društva:

Četudi smo v Evropi, na Blokah še vedno kuhamo »krampirjave« žgance, pečemo ocvirkovko, smo zibelka smučanja... no, pa izraz slovenski Tibet se nas še drži in tudi Obloški Tonček še živi.

Zato smo si s 1.7.2004 zrihtali ta »ŽIG«, s katerim bomo lažje vse to še »ožigosali«. Naše stalne aktivnosti pa bodo:

- preko zime organizirati razna predavanja
- udeležba na raznih sejmih
- organizirati srečanje na izseljensko nedeljo in dve kulturni prireditvi na leto.

Prihodnje leto bosta to:

prvo nedeljo po Veliki noči: "Popelji me v nebo"

drugo nedeljo v oktobru: "Ko gre spomin po drva, nabere najlepše dračje"

»Pošlji mi smučke Kalce levo« pa smo tokrat poimenovali prireditvev, da poudarimo, kako je delo na pošti res pestro. Le kako naj napišem ime kraja, ki ga ni v nobenem seznamu, leksikonu, imeniku,...?

.....
• Naslov: Društvo za zdravo življenje Bloke
Ravne na Blokah 12
1385 Nova vas

.....
• GSM: 051-228-575
• Naklada: 1000
• Besedilo ni lektorirano.
.....

Oj spomini, spomini...

...to res so lepa stvar,
nam časi polni prepolni b'li utvar.

Da, po nekakšnem ne napisanem pravilu, naj bi se spominjali samo lepih reči. A kaj, ko se kar samo od sebe priplazi, sam vedi od kje, tisto najbolj boleče in te vinta in vinta... Najbolj hudo je ravno na tisti dan, tisto uro, v tistem kraju....

Kot v začaranem krogu sem se kar nekaj let vrtila tudi jaz med bolečimi spomini. Zdaj sem upokojena in skušam biti v svojem kraju še kaj koristna. Čutim se tudi dolžna, da svoje življenjske izkušnje posredujem tu, saj sem ravno med Bločani doživelja toliko lepega in življenjsko koristnega. Sprva jih res nisem razumela in sem za poštnim pultom potočila marsikatero solzo. A z leti sem se nabrala njihovega prav posebnega humorja in iznajdljivosti. Dokaz da je temu tako bo današnja prireditev, saj bomo svetovni dan duševnega zdravja obeležili skupaj s 135. obletnico obstoja pošte na Blokah.

*Martina Hribar
predsednica društva*

10. oktober je svetovni dan duševnega zdravja. Da me ne bi »zagrabili« slabi spomini na ta dan, sem lani pripravila prireditev z naslovom **Človek človeku zdravilo, življensko moje je vodilo**. Takrat sem spoznala Olgo Čekada in pri njej »naročila« uvodno pesnitev za današnje slavje.

Gremo s smučkami Kalce levo

*Bloška planota prelepi si kraj,
kdor gre od tukaj ga vleče nazaj,
gozdovi, potoki, cvetoče polje,
saj tukaj se voli dobro rede.*

*Od bloške živine je dobro meso,
to v mestih Gospodje dobro vedo,
tudi bloška klobasa prijetno diši,
kdor jo okusi si jo še želi.*

*Pozimi, ko sneg že pokrije zemljo,
le pridi na Bloke, kako je lepo,
gremo s smučkami do Nove vasi,
pogledat na pošto kaj se godi.*

*Tu so novice od vse in povsod,
na pismih pa piše Gospa in Gospod.
Le kdo bi našteval vse te stvari,
kar se na Blokah rado zgodi.*

*Čez bloške planote vendar je ni
dežele visoke kakor smo mi.
Smučke pod noge, veselo naprej,
v Kalcah na levo, jujeh in juhej.*

Olga Čekada, Ivanje selo

Titotov osebni krojač

V kočjivih situacijah s strankami sem vedno skušala s humorjem rešiti konflikt. Nekoč me je en gospod iz prestolnice po krivici dolžil napake in mi grozil s prijavo inšpekciji. Ni me bilo strah, saj sem vedela, da napake ni. A dejstvo, da te vlačijo po popirjih, ni prijetno. Zato sem se prav pomembno izprisila rekoč: »Pa vi veste kdo sem jaz? A vi sploh veste kdo je moj sosed?«

V trenutku je nastala tišina. Umolknili pa so tudi domačini. Ko je jeznoriti gospod odšel, so me vsi povprek začeli spraševati o pomemnem sosedu. »Ja Samsov Rafel. Kaj ni bil Tititov krojač?« sem jim pojasnila. »Tebi pa tudi vse prav pride,« se je glasil komentar.

Oktet deseti brat

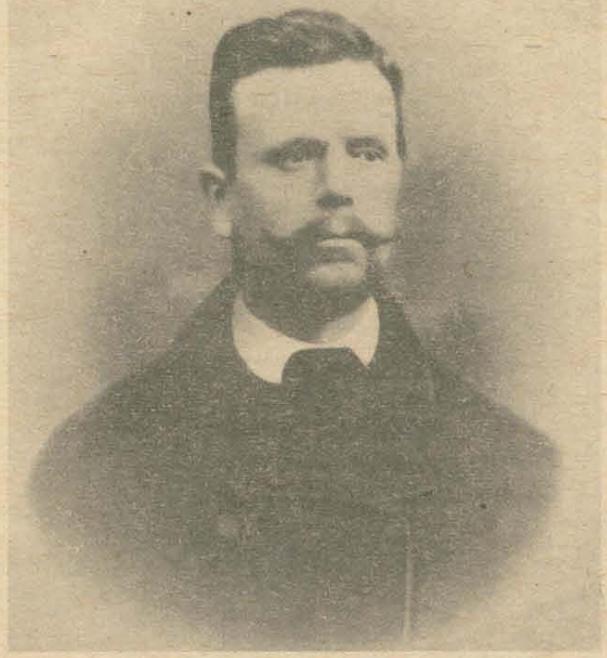
Kraševec Rafael, oče Marjana, člana Okteta Deseti brat je na žalost letošnje poletje umrl. Še tri tedne pred smrtjo pa mi je obljubil, da bo sina Marjana prav gotovo naprosil, da bo kljub zaposlenosti prišel z Oktetom popestrit našo prireditev. Vendar, ker že iz prejšnjih let vem, kam vse jih vabijo, nisem resno računala nanje. Če so bili že v Avstraliji in Južni Ameriki, po veliki noči pa odleteli v Kanado in Severno Ameriko, jih sigurno ne bo na Bloke.

No, sem jih pa vsaj po televiziji videla, ko so Slavku Avseniku prepevali tisti »zuum, zuum«. Ko pa sem slišala, da se pripravljajo na svojo 25. obletnico in še na dobrodelni koncert Klic dobrote s Heleno Blagne, sem jih črtala s seznama nastopajočih.

A poglejte kaj naredi vez z Blokami. Marjan je ponosen, da se po njem pretaka bloška kri, pa tudi po mami je Notranjec (iz Loža). Zato ga danes lahko slišimo, kako s prijatelji z zanosom poje: Slovenec sem...

Z zanosom je tako sigurno pel tud Anton Lavrič davnega leta... Ker pa ta del zgodovine ne poznam, sem poprosila njegovo pravnukinjo Tatjano Lavrič, ki mi je povedala sledeče:

Beseda o poštarjih, ki jih ni več

Že 135 let je minilo od takrat, ko se je Tone Lavrič iz Nove vasi na Blokah podal na takrat dolgo pot proti Trstu. S seboj je ta razgledan in spoštovan bloški kmet vzel tudi potrdila o premoženju, ki so bila pogoj za to, da s je kot zaupanja vreden človek lahko pogajal s kraljevimi oblastmi o odprtju poštnega urada na Blokah. Tone Lavrič se je namreč takrat odpravil na poslovni obisk k cesarsko-kraljevim poštnim uradnikom z namenom, da bi v kraje kratkih poletij in dolgih

zim pripeljal pošto. In njegova pot ni bila zaman. 10. avgusta 1869 se je v domači kraj vrnil z dokumentom, s katerim sta cesarska kraljeva direkcija pošt v Trstu in Tone Lavrič ustanovila prvo pošto na Bloški planoti.

Tako se je začela poštarska pot štirih Lavričevih rodov na Blokah. Kakor grunt se je prenašala iz roda v rod. Za Tonetom je prevzel pošto njegov sin Jožef, od slednjega sin Aleksander, ki je bil tudi zadnji od Lavričevih, ki so imeli pošto kar v svoji domači hiši. Skoraj sto let je bila namreč Lavričeva domačija tudi poštno poslopje. Vse dotlej, ko se je preselila v sodobnejše prostore, le par korakov oddaljene od hiše Lavričevih. S to preselitvijo se je v Novi vasi zaključilo obdobje poštne romandise, ki jo je zamenjal nov, za marsikaterega Bločana še vedno s pridihom nostalgie obarvan čas.

Poštni tradiciji sta bili zapisani tudi hčerki Aleksandra Lavriča in medtem, ko je Sanda ob mami Ivanka, ki je bila upravnica pošte v Novi vasi, ostala na Blokah, se je Tanja zaposlila na direkciji PTT v Ljubljani.

Družinski poštni tradiciji je bil kot predstavnik pete generacije Lavričevih za kratek čas zapisan tudi Sandin sin Jože, ki je bil po končani srednji šoli kar nekaj let zaposlen na pošti v Cerknici, pozneje pa ga je poklicna pot zanesla drugam. V časih, ko se je še živilo počasi, so ljudje z vseh Blok nosili pošto k Lavričevim, od tod pa jo je poštar najprej peš, potem pa na konju nosil na Rakek. Konja je pozneje zamenjal rumeno-črni poštni voz, ki je imel poleg prostora za potnike tudi s pločevino obit zaboj za poštne pošiljke. Na kozlu je bil prostor za uniformiranega postiljona, ki je prihod voza v vas naznanjal z rogom, ki je še dandanes simbol poštarskega poklica. Pri Lavričevih so imeli takrat v hlevu po tri pare iskrih konj, ki so ob pol devetih zvečer zdaj en, zdaj drug par odvažali pošto na Rakek. Voznik je tam prespal, ob osmih zutraj pa se je že vrnil v Novo vas.

A časi so se spremenili. Po 2. svetovni vojni je začel pošto voziti avtobus, v drugi polovici sedemdesetih let pa so jo začeli prevažati s posebnimi poštnimi avtomobili.

Lavričevi so imeli pred prvo svetovno vojno tudi nalog, da so vsak dan nosili na Bloško polico ekspresne in priporočene pošiljke, ki so morale biti od tod odposlane s poštnim vozom, ki je iz Starega trga čez Bloško polico proti Rakeku peljal že v popoldanskih urah. V počitnicah so radi vzeli pot pod noge kar domači trije sinovi, med njimi tudi Božidar Lavrič, pozneje znan kot slovit slovenski kirurg.

Delo poštnega uradnika pa je bilo v tistih davnih časih vredno posebnega spoštovanja. Ljudje so poštnim uradnikom prav zaradi slednjega zaupali v hrambo celo svoje oporoke, ki so jih na pošti hranili v nekašnem pratrezorju, ki ga je predstavljala lesena omara z dvajsetimi predali. Na pošti v Novi vasi so imel takrat tudi edini telefon na Blokah, ki je pomenil neprecenljivo povezavo planote s svetom. Enkrat samkrat se je zgodilo, da Lavričevi niso oddali pošte. To je bilo takrat, ko se je štirinajstletna Tanja zaigrala s sosedovimi otroci in pozabila oddati poštno vrečo sprevodniku avtobusa. Avtobus se je odpelal, Lavričevi pa so si to nerodnost hudo vzeli k srcu in je še do danes niso pozabili.

Na prvo pošto v Novi vasi na Blokah nas danes ne spominja ravno veliko. Še vedno stoji Lavričeva hiša, kjer so bili prvotni prostori poštnega urada, a se je njena vloga od takrat do danes spremenila. V muzeju avstrijskih pošt na Dunaju pa na dogodek izpred 135 let spominja ohranjen dokument, ki priča o tem, da se je z 10. Avgustom 1869 na Bloški planoti ustanovila pošta.

Tanja Lavrič,
pravnukinja Toneta Lavriča

Glasbena skupina Strune Mengšeš

Za žegnanje sem Lojzeta Stražo povabila na potico. A sramota. Še narezala je nisem. Lojze za oktobra... kakšno instrumentalno »zadevo.« »Za to pa kar Stanko Kač pokliči v Preserje,« sem dobila takojšno informacijo. Dva dni sem klicarila po Preserju, a je nihče ni poznal. Kot bivša poštar'ca sem bila sama nase jezna, da nisem vedea, da ni samo Preserje pri Vrhniki.... Tudi pri pri Radomljah ga imajo in fletne punce tudi.

»A vi iščete čudovito defektologinjo, specialno pedagoginjo, z neizmernim veseljem za poučevanje glasbe, čeprav ni glasbenik...« sem dobila informacije, predno sem prišla do nje. Člani cerkniškega Sožitja pa so se pohvalili, da so jih že videli ob 40. obetnici Sožitja v Filharmoniji. Drugi, ki lahko dobijo TV3 in druge lokalne postaje, tudi vedo zanje. Kdor obiskuje koncerte Mengeske godbe in Gorenjskega slavčka pozna njihov zvok. Danes jih bomo slišali in spoznali tudi mi.

Frajtonarica

huda zima
v jarku ob cesti
zmrznjen pijanec
z ledenimi rokami
oklepa popite sanje
o martinovanju

bil je veseljak
pod glavo
ima frajtonarico
s težkimi čevlji
si je dajal takt
kadar je igral
in z drobnimi prsti
prebadal ljudem srca

plesali so okoli njega
z zariplimi obrazi
zasopli in potni
dekle mokre med nogami
možakarji z okornimi jeziki
pod trebuhi razgreti
vsi godni

zdaj samo vihar pleše okoli njega
neutrudno in na poskok
se zaletava
v pomodreli obraz
in se lomi
ob blagem nasmešku
mrtvega godca

mati pa
brez posluha
za strasti
prebira žalostne zvoke
zapuščene frajtonarice

Janezu Praprotniku

*Alojz si je ogledoval
svoje
in žuljave roke
zakaj gara
saj nima nikogar
ki bi mu zvečer
vzel utrujeno glavo
v mehke dlani
morda zato
ker ljubi to grudo
kot je prej ljubil
mater in očeta*

*zdaj je sam
kot stari kozolec
sredi rumenega polja
ki ga le tu in tam
obišče jata vran
in burja mu liže
črviva rebra*

*nekoč bo moral
pošteno razmisliti
zdaj ne more
utrujen je
tako iz dneva v dan
razmišlja in pozablja
dokler ne bo
zgaran in star
in ne bo imel več moči
da si zadrgne vrat*

*čez prag
ga bodo odnesli
z nogami naprej
nihče ne bo žaloval
zgolj vrane
bodo vreščale obletavale
sprevod
zemlja bo ostala
neobdelana
njegove žuljave roke
pa bodo počivale v njej
ki jo je oral*

*sejal
in ljubil*

France Anzeljc – mlajši,
Petracov iz Hudega vrha

Čeprav sva s Francetom na marsikateri pošti skupaj nadomeščala, on kot pismonoša, jaz pa v manipulaciji, sem šele lani po naklučju izvedela, da piše tudi pesmi. »Pa kaj ne veš? Fotografira vse živo. Poje pri zborih. V hribe hodi. Je zagrizen naravovarstvenik. Joj, pa taka sodelovka!« sem bila bombandirana z informacijami in očitki. O, nekaj pa vem o njem. Vem, da je po starših podedoval posluh in veselje do petja. In da ima kot mama Micka rad vse ljudi in se ne obremenjuje z opravljenimi, kar je bilo meni največji trn v peti. Dragi Hudovršci, le še pridite med nas. Pa še koga pripeljite s seboj kot ste danes Tomaža Rota, ki je vaščan po mamine strani. Tomaž, obilo uspeha in potrpljenja ti želimo pri prebiranju not.

Frenk, ti pa le pridno piši.

O tvoji mami Micki in očetu Francetu pa kaj več danes leta v posebni brošuri samo o njima. To sta si več kot zaslužila.

Na cvetno nedeljo je novinar Silvo Teršek naredil nedeljsko reportažo kar pod našim kapom. Že v ponedeljek me je poklical en gospod Dušan iz Izole. »Jaz sem slep, a lahko potrdim, da sta mi čudovito pričarala Bloke preko radijskih valov,« se je glasila pohvala. No roko na srce, pričaral jo je gospod Teršek, jaz sem bolj jecljala skoro mimo mikrofona. Primorca Dušana sem povabila na Bloke, da bo videl, kako je tu lepo. »Prišel bom, videl pa ne bom. Sem slep.« Lahko si zamišljate mojo zadrego. A gospod Dušan se je samo sproščeno nasmejal in mi povedal, da pozna mojega sošolca iz poštne šole Darkota Koščaka iz Grosuplja. Ko je govora o pošti, je pa teme za debelo uro. Njegova soproga Anica pa mi je poslala kup njenih otožnih pesmi.

Prijatelj

Kakor dobra mati
je prijatelj pravi.
ne boj se žrtve
za prijatelja vse stori.

V stiskah in težavah
Je dober pomočnik.
V skrbeh in dvomih
najboljši je vodnik.

Star pregovor
modro govori.
Pravega prijatelja
težko se dobi.

Anica Rožac, Izola

Poštna šola v Ljubljani

K ugledu vsakega poklica veliko pripomore ustrezno šolan kader. Tega so se zavedali tudi pri pošti. In tako je že leta 1948 začel delovati šolski center pod vodstvom uglednega člana tedanje Poštne direkcije g. Karla Arkota. Dela se je lotil z veliko zavzetostjo, značilno za tedanji čas in zanj osebno, saj jo je znal obarvati s čudovitim ribniškim humorjem. Šola se je selila iz Grubarjeve palače na Glavno pošto, od tod na Robovo in končno 1961. leta v novo poslopje na Celjsko 16.

PTTIC Celjska 16

61000 Ljubljana

je bil veliko generacijam ljub naslov našega drugega doma v času šolanja, saj je bil poleg šole zgrajen tudi internat.

Z veseljem opažam, da je šola tudi še danes priljubljena med mladimi. Za 50. letnico šole so se spomnili vseh nas bivših maturantov in nam poslali jubilejno brošuro.

V njej sem videla, kako so svoj program izobraževanja razširili. ŠOLSKI CENTER ZA POŠTO, EKONOMIJO IN TELEKOMUNIKACIJE kot se sedaj imenujejo, imajo še vedno osnovno dejavnost izobraževanje za pridobivanje in izpoplnejevanje strokovne izobrazbe mladine in odraslih v elektrotehniški, ekonomski in poštni usmeritvi.

Tako pri njih pridobijo redni študentje in odrasli izobrazbo:

- elektrotehnik telekomunikacij
- ekonomski tehnik
- inženir(-ka) telekomunikacij
- tehnolog(-inja) poštnega prometa

Direktor Centra je pa ... Uganite! Ja, ja, Bločan Dušan Kaplan.

Tako bomo iz prve roke zvedeli kako in kaj je novega na Celjski 16.

Tole lepo misel sem prebrala na eni od njihovih zloženk:

*Učiti se vedeti, učiti se delati,
učiti se biti in učiti se živeti skupaj.*

Srečanje srebrnih maturantov

Da smo PTT-jevci res povezani, dokazuje tudi lansko srečanje srebrnih maturantov. Preko štirideset se nas je pri Miklavčiču zbralo in kar šest profesorjev. »Slovenija v malem je danes zbrana pri nas,« je komentiral birt Jani. Čudovit občutek sem imela, da so sprejeli moj predlog in prišli na kraj srečanja v slovenski Tibet. Vendar, ko sem stopila za mikrofon, da jih kot organizatorka pozdravim, nisem spravila glasu iz sebe. Pred dvema letoma bi me na tiho nedeljo tiho pokopali, me je prešinila misel. Zaradi obupa sem hotela iti kar po bližnjici na oni svet. Koliko sošolcev bi prišlo na moj pogreb? Čisto sem »zaštekala.«

Iz zadrege me spravil član ansambla Vandrovček, kateri je tudi naš današnji glasbeni gost. Darko Lavrič ima sestro in tetu poštar'co, tako da mu tem o pošti ni zmanjkalo. Ko so še poslednji sošolci odhajali, sem v strahu opazila, da so spominske smuči z našimi podpisi ostale v kotu. Računala sem jih dati Telekomovcem, da jih odnesejo na našo poštno šolo. Zadnje odhajajoče sem prosila, če jih oni odnesejo. »Kar meni jih pošlji!« se me je usmilila sošolka Herta. »Naslov! Herta, naslov mi daj!«

»Ja, Bog se usmili! Moj naslov pa ja veš:

POŠTAR'CA HERTA KALCE LEVO, je bilo pa tudi vse, kar sem še utegnila slišati od odhajajoče sošolke.

Takoj jutri jih bom послala.

SREČANJE SREBRNIH
PTT MURANTOV

Milki za 40. Pomladi

Ali dvakrat dva je štiri?
Le kdo obzorje si širi?
Oh ne, to je ena »čudna« fora,
da za okroglo se nekaj mora

A slavljenka presneto dobro ve,
kaj se **mora, more, misli sme...**
Ker pa: »Jaz mislim, da bi...« nič ne stri,
MORAŠ Milka pomnožiti vse s tri!!!

Ako misliš da ta poštar nič ne ve,
se presneto motiš, on čist' vse ve.
Vidiš odbrzel ni v rođen ti Prijedor,
ampak sem, zato le hiti ti sem gor.

Naj bo Čohovo, Slugovo, Betonovo ali London,
Bog mi je priča, povsod enaki ti velja bonton:
»Poštar zvoni samo DVAKTRAT...«
le danes bo ŠTIRIDESETKRAT...

Ti želje skrite lahko hitro 'zpolni,
prmej duš drži, veš ni istospolni.
Tudi v dimnikarja lahko se spremeni,
Ti s šampanjcem Tvoj popestri meni.

No, končno smo zdaj pri tej pril'ki,
da res voščimo slavljenki Milki.
Milka, naj ti vse te življenske črepnjice
vsaj malo oblažijo Slomškove Drobtinice.

HOČEŠ S KRISTUSOM KRALJEVATI,
SE NE SMEŠ TI KRIZA BATI,
LE SKOZI KRIŽ INO TRPLJENJE
SREČNO SE DOBI ŽIVLJENJE.

Martina iz središča vesolja, Raven na Blokah

Milke se spomnim še iz Cerknice, kot mlado preplašeno dekle, ki je prišla s trebuhom za kruhom iz rojstne Bosne. Še danes mi je žal, da nisem stopila iz vrste in se potegnila zanjo, ko so glasno vzkligli nesramne besede zaradi njenega bosanskega porekla. Zato ji te verze pošiljam preko telegrama na prireditvi, ker ima ravno danes rojstni dan.

Metod Rudolf, Eva Lavsegar in Gašper Čekada

S sinom sva v Cerknici nabavlja za šolo, ko sem zagleda sestrično Marijo iz Unca. Ker vem, da je bil njen tast poštar in še Bločan povrh, sem hitro pristavila svoj piskerček. Njen sin Metod je povabil še svoje prijatelje in tako nas bodo danes razveselili s svojim znanjem, ki so ga razvili z vesljem do glasbe. Vsi trije prenekateri večer zamenjajo računalnik za glasbeni instrument. Posebno so navdušeni, kadar jim stari starši zapojejo kakšno res staro vižo. Hvala vsem trem.

Oj spomini, spomini...

10. avgusta 1869 je bila ustanovljena... 10. avgusta 1979 je šla upravnica PTT enote 61385 Nova vas pri Rakeku na letni dopust. TOZD PTT Vrhnika ji je poslal nadomestilo iz PTT enote 61353 Borovnica...

...bi bili suhoparni podatki kadrovske službe. Ker pa ne pišem poročila si lahko privoščim, da za vsako številko стоji človek.

Za vsak mesec v letu vam opišem po en dogodek iz PTT enot po Notranjski, kjer sem nadomeščala. Letnico pa si lahko določite sami. Uro, dan in mesece pa vem jaz, do minute točno, pa Obloški Tonček, ki je za mene banka bloških podatkov. No pa o vremenu tudi nekaj ve.

AVGUST:

... hitro sem vzela denarnico, da si grem po sendvič. Na Marjana in Vikota nisem mogla računati, saj sta imela še veliko pošiljk za zložit. V trgovini je bila vrsta in predno sem prišla, sta onadva že odšla. Z grozo sem ugotovila, da sem brez ključev. Preostalo mi ni drugega, kot da čakam, saj sem bila na tej PTT enoti šele tri dni in nisem poznala obhodnega reda poti. Počasi se je nabrała gruča ljudi in razvil se je pester pogovor. Toda v trenutku so vsi umolknili.

»Gaspud gredo,« je završalo med njimi. Vsi so spoštljivo umolknili in zrli v prihajajočega župnika. Ker sem ga poznala, saj je hodil v našo faro večkrat nadomeščat, sem začela pogovor z njim. Ostali pa so spoštljivo molčali.

Ista nezgoda s ključi se mi je pripetila čez teden dni. In ravno tako je prihajal župnik, sicer malo mlajši, saj je šel prejšni v pokoj. Z začudenjem in grozo sem strmela v gručo skoro istih čakajočih. Vrelo je kot v panju. Nesramne besede so kar letele. Kje je bila vsa tista spoštljivost izpred tedna dni, mi ni bilo jasno...

... samo plin še ugasnem, pa gremo,« sem zaklicala otrokom. Čeprav so bile počitnice, sem jih morala zbuditi, da jih odpeljem k mami v varstvo. Videla sem, da bom pozna, pa še tovornjak se je prav počasi cijazil pred mano. Na Bloški polici sem ga končno uspela prehiteti. Za poštarja sem imela študenta, zato me je še bolj skrbelo. Prvo sem zavila na pošto, da vidim če ni mogoče zaspal. A z veseljem sem ugotovila, da je že vso pošto pridno znesel in se lotil že skladanja časopisov kar s čelado na glavi. Pohitela sem do avta in odpeljala otroke k mami. Vse zaspane sem skoro znosila na kavč in odbrzela. Ko sem vstopila na pošto sem ostala kot vkopana. Za potovnikom je sedel črnolas fant. »Čakaj!« sem si rekla. Zjutraj sem se pozdravila z Janom, ampak on je blond. Da ni to mogoče ropar. Toda »ropar« se je prav po filmsko počasi obrnil, pa še enkrat pozdravil: »Dobro jutro, gospa upravnica.« Počasi sem dojela, da si je Jan pobarval lase. Več kot pol ure sem ga zasliševala kje, kdaj, kako zakaj... Kaj pa starši, pa ljudje, pa... Z njemu značilno umirjenostjo mi je razložil. Za svoj 18. si je pač izpolnil to željo pri frizerki Brigit. Starši so pa itak »svetski«. Reakciji krajanov na nov imidž poštarja sem se sprva smejala, na koncu pa bila zelo razočarana. Iz pridnega, poštenega, prijaznega... poštarja je v enem dnevnu za njih postal največja baraba. Samo zaradi pobarvanih las...

SEPTEMBER

... zadaj sem preštevala article v blagajni, upravnik pa je popisoval še denar. »O!« sem zaslišala stranko. »O!« ji je odvrnil upravnik. Kmalu za tem pa se ponovno oglasi stranka: »Ajd!« »Ajd!« je ponovil moj sodelavec. Kakšen bonton je pa to...
Ko so me invalidsko upokojili, sem si kljub slabemu počutju morala odpraviti v Cerknico in urediti zdravstveno zavarovanje. »O!« »O!« »Ajd!« »Ajd!« so bile vse besede, ki sva jih izmenjali z Jadranko. No tiste pol ure mojega monologa po telefonu pa rajši zamolčim. Jandranka! Hvala ti za strpno poslušanje.

...naš najmlaši je šel v šolo v naravi na Debeli rtič, zato sva šla v Cerknico po copate. Ko jih je pomerjal, sem opazila, da me ostali kupci postrani pogledujejo. Z nelagodjem sem hitro plačala in

odhitela ven. Za seboj sem samo še slišala: »Eh tista nora poštar'ca iz Blok, ki s Krpanom nori!« »Kaj? Da si ne drz...« je trgovka s povišanim glasom zavrnila zgovorno gospo. »Mami, ne sekiraj se. Bog ve, če je teta sploh utegnila prebrati Krpana, ko samo jezika.« me je potolažil sin...

OKTOBER

... statistika je veda, ki... sem se piflala v PTT šoli, kajti poučevala nas jo je razredničarka, ki je bila zelo prijazna. Nisem je hotela razočarati, zato ... statistika je veda... V službi mi je vse to znanje še kako prav prišlo. Statistiko sem pridno pisala vsak dan, v oktobru pa smo imeli še posebno 15 dnevo štetje pošiljk. Prav uživala sem v pisanju podatkov. Sporočilo: PTT enota je dosegla 109% produktivnost pa je bil rezultat tega skrbnega zapisovanja...

... »O, ti si,« me je pozdravila na pošti bivša sodelovka Danica, zasuta s papirji. Ker mi niso bili obrazci poznani sem jo firbčno pobarala, kaj neki je to. »Kaj ne veš, da je oktober?« »Aha, statistika je veda, ki prouč...« mi je ušel napiflan stavek. Za menoj pa se je oglasil France Škrabec, ki se mi je hudomušno smejal. »Veš kako se glasi definicija statistike? Statistika je kot bikini. Skoraj vse prikaže, bistvo je pa skrito.« Mi smo se gromko nasmejali, Danica je pa zaskrbljeno pogledovala na uro. Najrajši bi ji šla kar pomagat. To vem, da ni mogoče, zato skušam ob vsakem obisku pošte na moji strani pulta biti čim bolj korektna. Tudi to sem bom počasi odvadila, da ne bom priletela vsakič pet minut pred dvejo. Od jutri dalje...

NOVEMBER

... prosim, napišite še odnos, v kakšnem sorodu ste z naslovnikom.« »Kaj te briga, poštar'ca firbčna, mi je z jezo zabrusilo dekle pri dvajsetih. »Taka so pravila,« sem želela biti prijazna. Šele poštar mi je razložil, da živi pri fantu in da je naslovnik bodoči tast. BO.SNA. sem dopisala poleg njenega podpisa. Čez teden dni sem šla nadomeščat na drugo pošto. Po mescu dni me je upravnica vsa zaskrbljena klicala, kaj neki pomeni ta bo.sna. poleg podpisa. »Bodoča snaha povej inšpektorju,« sem jo pomirila. »Kako pa veš, da je inšpektor pri meni?« me je prestrašena vprašala. »Šesti čut,« sem se pohecali. Že iz barve glasu...

... ker hčerkin fant zaradi službe ne more dvigovati pisem, ker dela tudi ob sobotah, hčerka pa se tudi iz faksa vrača pozno sem jima »strokovno« predlagala, naj pooblasti mene. Ko sem prejšnji teden

šla dvigniti pismo, sem poleg podpisa napisala POOBOTAŠ. Ker je ta domača upravnica na bolniški, sem dekletu, ki jo zamenjuje razložila. »Pooblaščena Bodoča TAŠča, velja tudi za inšpektorja. Verjemi, je preverjeno...

DECEMBER

... »čez par mesecev bo šel France v penzijo. Zmenimo se, kaj mu kupimo. Obvezno pa gremo k Bavdku na bikova jajca,« smo se začeli pogovarjati v začetku decembra. »Perkotu naročimo sliko,« je padel prvi predlog za darilo. »Ste nori? Ali veste koliko slika stane? Res, da je France človek na mestu, a tolk' ne bomo nikoli zbrali,« nas je na realna tla postavila Zdenka iz Logatca. Upravnica je mene zadolžila za zbiranje denarja, poštarja Mirkota pa za naročilo slike pri Tomažu Perkotu. In akcija je stekla. Že konec decembra smo imeli dovolj denarja za kar spodobno sliko. Mirko pa je vsak dan pri slikarju videl, kako slika napreduje, ker je bila Dolenja vas v njegovem rajonu. Ravno na Božič je Perko kar sam prinesel sliko z motivom našega bisera, se ve Cerkniškega jezera. Kar prestrašila sem se ga, saj po mojih poizvedbah sodeč taka slika stane veliko več kot pa smo imeli mi zbranega. Naslednji dan sem dala poštarju, da odnese, kolikor smo pač imeli. »Tomaž želi za plačilo samo en star poštarski jopič,« je prišla novica s terena. »Ja, dober je kot ata Lojze,« smo bili enotnega mnenja. Tako nam je zbrani denar ostal za pomoč pri plačilu poslovilne pri Bavdku, Tomažu pa kupili kristalno vazo. »Pa naj jo ima za čopiče ali za rože,« je bil komentar Hrenovega Lojza...

Hvala za poslušanje in lepo jesen vam želim

Invalidsko upokojena vaška
poštar'ca Martina

*Že danes pomagajmo drugim,
da bodo tudi drugi
lahko pomagali nam.*

PA ŠE NEKAJ CVETK MIMOIDOČIH NA VPRAŠANJE:

Kaj pomislite ob besedi POŠTA?

- na rumeno
- na poštarjeve brke
- na pirhe in pomaranče, ki so jih moj oče poštar prinesli domov
- na položnice
- na jezo pri carinjenju paketa UNDRE (iz Amerike)
- na pismo
- na majhen zaprt prostor z zarosenimi šipami in smradom po poštarjevi torbi
- na zvonenje poštarja ob sobotah, kako pa to sovražim
- na znamko
- na smrt mame in brata
- na »šfasane« črke
- na reklame in položnice
- na jezo očeta, ko se je razjezil nad Bajčkom (fotografom)... slike nam je poslal prav domov in dopisal, da nam družino lahko poveča
- na Tonita Vinkota, opasnega filatelista
- na živčne ljudi
- na telegram e v porodnišnici
- na vrsto do neba
- na pisma, veste so mi kar tri pisarile k vojakom, v Bitoli sem bil

Kdor prosi, lahko nosi!

Tako sem že pred četrt stoletja slišala praviti »štiriperesno deteljico« iz Volčjega. Ravno o mali maši so bili zbrani pri Dominu. Hitro sem jih pobrala, če ta modrost drži tudi še danes. »Tako bo na veke vekov. Amen!« so v en glas zrecitirali.

Iskrena hvala vsem vam za tako hitro pomoč!

NOVOLIT Podjetje za proizvodnjo izolacijskih izdelkov d.d.
Nova vas 56, Si-1385 Nova vas,
tel.: 01 7050-300 fax: 01 7050 330

OBČINA BLOKE 1385 Nova vas 4a
tel.: 709 89 16, fax.: 01 709 89 17

KOVINOPLASTIKA LOŽ, DRUŽBA POOBLAŠČENKA d.d. C.19.
Oktobra 57, 1386 Stari trg pri Ložu
tel.: 01 709 53 35

Mizarstvo IVANČIČ Ivančič Rafael s.p. 1385 Nova vas 31,
tel.: 01 709 8 43 gsm: 041 350 731

Stavbno mizarstvo KRAŠEVEC
Kraševac Franc s.p. Nova vas 45a, 1385 Nova vas,
tel.: 01 709 89 46 gsm: 041 940 841

Trgovina Anka Kraševac Ana s.p.
Cesta v Dolenjo vas 2a, 1380 Cerknica,
tel.: 01 709 66 99

Pekarna GORZA s.p. 1319 Draga 7, 1319 Draga
tel/fax: 01 836 88 93

M * M d.o.o. trgovina Grahovo, 1384 Grahovo

Vrtnarija ELANDA d.o.o. Plosovo 1, 1315 Vel. Lašče,
tel.: 01 788 18 23, gsm.: 041 753 031

Trgovina s kmetijskimi potrebščini-nami d.o.o. JERE,
Blocice 5, 1384 Grahovo,
tel.: 01 709 21 70

HEDERA d.o.o. Podjetje za zelišča, Nikolčič Terezija,
Blatna Brezovica 42, 1360 Vrhniko,
tel.: 01 755 21 63 gsm: 041 842 811

Pomoč starejšim, zelišča in spominki, Martina Hribar dop.
sebno delo, Ravne na Blokah 12, 1385 Nova vas
gsm.: 051 228 575

Frizerski salon JOŽICA Mihelič Jožica s.p.
Nova vas 5, 1385 Nova vas
gsm: 041 552 059

Tišler Darja, Markovec 16, 1386 Stari trg pri Ložu

Pizzerija ROMANA, Romana Jerič s.p.
Velike Bloke 2a, 1385 Nova vas,
tel.: 01 709 39 00

Frizerski studio BRIGITA Zgonc Brigitा s. p.
Grahovo 7, 1384 Grahovo
tel.: 01 709 17 43 gsm.: 041 884-193

Frizerski salon NEVA Neva Jerman s.p.
Kebetova 5, 1380 Cerknica
tel.: 01 709 21 02

SALON 33 Kozmetika, pedikura Mekina Magdalena s.p.
Sinja gorica 21, 1380 Cerknica,
tel.: 01 709 17 29 gsm.: 041 789 108

Yoga in radiostezija BIOMASS Mahne Slavko s.p.
Lipsenj 37, 1384 Grahovo,
tel.: 01 709 73 33 gsm.: 031 736 220

Deuster Verpackungen und Röntgenarchive Inh. Nada
Fransen Hinderbur str. 441542-Dormagen
tel.: 0049-9213391677

Prodaja steklene embalaže Zbiranje in čiščenje odpadnih
surovin JOŽE STENKO d.o.o.
Špruha 3, 1236 Trzin,
tel.: 01 562 17 22 fax.: 01 562 17 20

Lovsko-športna trgovina in Steklarstvo SRNA d.o.o.
Žnidaršič Milan, Bloška Polica 21, 1384 Grahovo,
tel.: 01 709 82 74

FRANC KNAVS s.p. Kamionski prevozi razsutih tovorov in storitve s težko gradbeno mehanizacijo,
Ravne na Blokah 7a, 1385 Nova vas,
tel /fax: 01 709 81 16

ŠTIGRAD d.o.o. Kompletni izkopi, pikiranje, miniranje, odvozi, priprave za asfalt, kanalizacije, izvedba gozdnih poti, vodovodi, mešanje betona,
Grahovo 87, 1384 Grahovo, gsm: 041 652 618,
gsm: 041 263 597

Bar pri Dominu

Penzion Slamar, Marija in Slavko Strman,
Nova vas 45, 1385 Nova vas tel.: 01 709 81 52

Gostilna Miklavčič, ohceti, obletnice do 100 oseb Miklavčič Janez s.p. Velike Bloke 14, 1385 Nova vas,
tel.: 01 709 80 40

MTZ Agent d.n.o., Kava bar Tanja
Nova vas 46a, 2385 Nova vas,
tel.: 70 98 260

Bar LOVEC
Nova vas 68, 1358 Nova vas,
gsm: 041 847 821

KIA Kraševec, pooblaščen servis za vozila Kia,
Bojan Kraševec s.p.
Studenec 12a, 1385 Nova vas,
tel.: 01 709 89 36 fax: 01 709 89 37

AGROAVTO Nova vas Jože Rot s.p.
1385 Nova vas,
gsm.: 041 835 162

GOVEDNIK Elektrostoritve d.o.o.
Fara 15, 1385 Nova vas,
tel.: 709 89 86, gsm: 031 648 198

SOKOL Jasnovidka Milka Ilkič s.p.
Martinjak 15, pisarna Tabor 5b, 1380 Cerknica,
gsm: 041 349 133

Ljerka Mozetič s.p.
Računovodske storitve,
Zidanškova 7, 1380 Cerknica,
tel.: 01 7093 761, gsm: 031 363 891

ROT TRANSPORT Rot Dušan s.p.
Benete 1, 1385 Nova vas, t
el.: 01-709 83 28, fax.: 01 709 81 45, gsm: 041 683 899

Grafika Milavec,
Cesta v Pretržje 2, 1381 Rakek,
tel.: 01 7051 775

PELER Izdelki iz naravi prijaznih materialov, embalaža,
darila, unikati PelaR-Bandelj d.n.o.,
Sp. Duplje 69a, 4203 Duplje,
tel.: 04 25-75-444, fax. 04 25-75-440

DIMNIKARSTVO in sanacija dimnikov Fadil Okič s.p.
Trg 25. maja 11, 1317 Sodražica
gsm.: 041 412 143

Sigra Žerovnica, proizvodne in storitvene dejavnosti,
Žerovnica 10, 1384 Grahovo, tel.: 01 709 20 69

Dnevni bar PRI DOMINU, Nova vas 5, 1385 Nova vas, tel.: 01
70 98 896

Avtoprevozništvo in storitve s težko gradbeno mehanizacijo,
Jože Mulc s.p., Fara 1, 1385 Nova vas,
tel.: 01 709 89 50, gsm: 041 656 129